

opusdei.org

Ut sit

Constituția Apostolică „Ut sit” prin care Ioan Paul al II-lea a ridicat Opus Dei la statutul de prelatură personală a Bisericii Catolice în noiembrie 1982.

04.08.2022

Ioan Paul, Episcop,

Slujitor al slujitorilor lui Dumnezeu,

spre veșnică amintire,

Pentru a fi un instrument autentic și eficace al misiunii sale de mântuire pentru viața lumii, Biserica, cu o

foarte mare speranță, își îndreaptă grija sa maternă și atenția asupra Opus Dei, fondată din inspirație divină de către slujitorul lui Dumnezeu Josemaría Escrivá de Balaguer la Madrid, la 2 octombrie 1928.

Încă de la începuturile sale, această instituție s-a străduit într-adevăr nu numai să clarifice dar și să ducă la realizare misiunea laicilor în Biserică și în societatea umană, ca și să exprime în fapte învățătura chemării universale la sfințenie, și să promoveze în sânul tuturor claselor sociale sfințenia prin muncă și prin activitatea profesională. Prin intermediul Societății sacerdotale a Sfintei Cruci, ea a căutat să facă același lucru pentru preoții diocezani în exercitarea slujirii lor.

Opus Dei, dezvoltându-se cu ajutorul harului lui Dumnezeu, ajungând să se răspândească și să activeze în

numeroase dieceze din lumea întreagă, ca un trup apostolic format din preoți și laici, bărbați și femei, și care era în același timp organizat și unitar – unitate de spirit, de scop, de guvernământ și de formare spirituală –, s-a dovedit necesară acordarea unui statut juridic care să răspundă caracteristicilor sale specifice. Fondatorul Opus Dei însuși, în 1962, a cerut Sfântului Scaun, cu o smerită încredere, să găsească pentru această instituție un statut eclezial potrivit, ținând cont de natura sa teologică și de originalitatea sa, în vederea unei mai mari eficacități apostolice.

După ce Conciliul ecumenic Vatican II a introdus în organizarea Bisericii tipul de prelaturi personale pentru îndeplinirea unor sarcini pastorale speciale – decretul *Presbyterorum ordinis* nr. 10, devenind executiv prin motu proprio *Ecclesiae sanctae*, 1, nr. 4 – părea că acesta se adapta în

primul rând pentru Opus Dei. De aceea, predecesorul nostru Paul al VI-lea, de fericită memorie, primind cu bunăvoință cererea slujitorului lui Dumnezeu Josemaría Escrivá de Balaguer, i-a conferit puterea de a convoca un Congres general special care sub conducerea sa, ar fi avut ca sarcină să înceapă studierea unei transformări a Opus Dei, făcând-o cât mai conformă cu natura sa și cu normele Conciliului Vatican II.

Noi înșine am dispus în mod clar ca acest studiu să fie continuat, și, în anul 1979, am însărcinat Sacra Congregație pentru Episcopi, de care ținea problema prin natura sa, să supună unei examinări cererea oficială ce fusese prezentată de Opus Dei, după ce vor fi luate în considerare cu atenție toate datele problemei, atât cele de drept cât și cele de fapt.

Bineînțeles că această Congregație, ocupându-se de această problemă, a examinat în detaliu atât din punct de vedere istoric cât și din punct de vedere juridic și pastoral problema care i-a fost prezentată, așa încât, fiind înlăturată orice îndoială asupra fondării sale, s-a dovedit a fi evidentă posibilitatea și forma concretă a unui răspuns pozitiv la cerere, oportunitatea și utilitatea transformării dorite de Opus Dei în prelatură personală.

De aceea, Noi, în deplinătatea puterii noastre apostolice, după ce am primit avizul venerabilului nostru frate, Cardinalul Sfintei Biserici romane, prefectul Sacrei Congregații pentru Episcopi și suplinind, în măsura în care aceasta ar fi necesar, consimțământul celor care au sau care cred că vor avea un interes în acest sens, decretăm și dorim să fie pus în practică ceea ce urmează.

I

Opus Dei este ridicat la statutul de Prelatură personală de dimensiune internațională, sub numele de Prelatura Sfintei Cruci și Opus Dei, sau, prescurtat, Opus Dei. Societatea sacerdotală a Sfintei Cruci este ridicată cu aceeași ocazie la statutul de asociație de clerici asociată intrinsec Prelaturii.

II

Prelatura este instituită conform normelor generale de drept și a celor din prezenta Constituție, ca și conform propriilor statute care primesc numele de „Codul de drept specific al Opus Dei”.

III

Jurisdicția Prelaturii personale se extinde la clericii care sunt încardinați în ea, ca și la laicii care se consacră îndatoririlor apostolice ale

Prelaturii — aceștia din urmă numai în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor particulare pe care și le-au asumat în formă juridică printr-o convenție cu Prelatura; și unii și alții depind de autoritatea Prelatului în ce privește realizarea îndatoririi pastorale a Prelaturii, conform cu ceea ce este prescris în articolul precedent.

IV

Ordinariul propriu al Prelaturii Opus Dei este Prelatul său, a cărui alegere, efectuată conform prevederilor dreptului general și particular, trebuie confirmată de către Suveranul Pontif.

Vn

În conformitate cu art. 117 din Constituția apostolică *Praedicate Evangelium*, Prelatura depinde de Dicasterul pentru Cler, care, în funcție de materie, va evalua

împreună cu celelalte Dicastere ale Curiei Romane chestiunile care trebuie tratate în fiecare caz în parte. Dicasterul pentru Cler, în abordarea diverselor subiecte, prin intermediul unei consultări adecvate sau al transferului de dosare, se va folosi de competențele celorlalte Dicastere.

VI

În fiecare an, Prelatul va prezenta Dicasterului pentru Cler un raport privind situația Prelaturii și dezvoltarea lucrării sale apostolice.

VII

Conducerea centrală a Prelaturii își are sediul la Roma. Oratoriul Sfânta Maria a Păcii, aflat în sediul central al Prelaturii, este ridicat la statutul de biserică prelaticie.

În plus, Reverendisimul Alvaro del Portillo, ales regulamentar ca președinte general al Opus Dei la 15

septembrie 1975, este confirmat și numit Prelat al Prelaturii personale a Sfintei Cruci și Opus Dei, care a fost instituită.

În sfârșit, pentru buna punere în practică a toate acestea, îl desemnăm pe venerabilul Frate Romolo Carboni, Arhiepiscop titular de Sidon și Nunțiu Apostolic în Italia, conferindu-i puterile necesare și potrivite, inclusiv cea de a subdelega pentru problemele în discuție orice persoană constituită în demnitatea ecleziastică, cu obligația de a trimite cât mai curând la Sacra Congregație pentru Episcopi un exemplar original al actului ce constată punerea în aplicare.

În pofida oricărui lucru contrar.

Dat la Roma, în Sfântul Petru, la 28 noiembrie al anului 1982, al cincilea al pontificatului nostru.

Augustinus card. CASAROLI, Secretar
de Stat

Sebastianus card. BAGGIO, Prefect al
Sacrei Congregații pentru Episcopi

Josephus DELTON, Protonotar
Apostolic

Marcellus ROSSEITI, Protonotar
Apostolic.

.....

n (n Indică faptul că textul
corespunde noii versiuni.)

[Redacția originală a articolelor
modificată de Sanctitatea Sa Papa
Francisc (cf. Scrisoarea apostolică
sub formă de *Motu Proprio*, *Ad
charisma tuendum*, 14 iulie 2022, în
vigoare din 4 august 2022)]:

Prelatura depinde de Sacra Congregație pentru Episcopi și, în funcție de problema în cauză, se va ocupa de chestiunile corespunzătoare în fața celorlalte Dicasterie ale Curiei Romane.

VI

La fiecare cinci ani, prelatul va prezenta Pontifului Roman, prin intermediul Sacrei Congregații pentru Episcopi, un raport privind situația Prelaturii și dezvoltarea activității sale apostolice.